

rende Stationsplads — gennemføres med en Reduktion af Udgifterne til 300,000 Kr., „kan gøres til en for en overstuelig Fremtid i alle Henseender tilfredsstillende Station, der let vilde kunne lade sig ændre efter fremtidige Fordringer“, altsaa ogsaa naar der maatte blive Tale om at føre endnu en fjerde Bane ind til Viborg, at det væsentlige af dette Projekt kan gennemføres med en Udgift af 200,000 Kr., dog saaledes at man i saa Fald maa være forberedt paa, at der senere kan blive Spørgsmaal om yderligere Udvidelse af Stationen, samt at Grunden til, at man foretrækker Lovforslagets oprindelige Plan for den ældre Plan med Bibeholdelse af den gamle Hovedbygning væsentlig er den ovenanførte Mulighed for, at der i Tidens Løb kan blive Tale om Anlæget af en sydgaende Bane.

Flertallet (Breinholt, Jacobsen, Moltke, P. Pedersen, Reedtz-Thott, Rump og Steel) formener at Udfigterne til en saadan Bane som den nysnævnte ere saa fjerne, at det meget vel lod sig forsvare at lade dem ude af Betragtning og derfor at blive staaende ved Udvalgets Tanke om uden nogen Flytning af Hovedbygningen at udvide Stationen. Da man imidlertid ikke kan benægte Muligheden af, at der mod Forventning i Tidens Løb fra Viborg kan blive anlagt en sydgaende Bane, formener Udvalget, at der bør gives Regeringen Valget mellem, om det med en Udgift af 200,000 Kr. for Statskassen vil udvide Stationen efter det ældre Projekt uden Flytning af Hovedbygningen eller efter Projektet i det oprindelige Lovforslag med en saadan Flytning. Efter hvad der foreligger, gaar Udvalget ud fra, at Gennemførelsen af det sidstnævnte Projekt med en Udgift af 200,000 Kr. kan ske saaledes, at den vil tilfredsstillende de Krav, der maa stilles af Hensyn til den nuværende Drift paa de 2 Statsbaner og den forventede Drift paa Nælestrup Ba-

nen, saa at der ved de i Generaldirektørens Skrivelse omhandlede „Fremtidens Krav“, der ventes paa et senere Tidspunkt at ville foranledige yderligere Udvidelse af Stationen, kun er sigtet til de Krav, som en betydeligere Udvidelse af Trafikken paa de 3 Baner maatte føre med sig.

Flertallet (Madsen-Nygaard og S. Pedersen) er med særligt Hensyn til tidligere Overvejelser af den foreliggende Sag enig med det øvrige Udvalg angaaende det Resultat, hvortil man er naaet, og tiltræder derfor den foreslaede Affattelse af Lovforslaget.

Men naar Flertallet mener, at Udfigterne for en fra Viborg sydgaende Bane ere „saa fjerne, at det meget vel lod sig forsvare at lade dem ude af Betragtning“ ved Behandlingen af nærværende Lovforslag, saa maa vi tage fornødent Forbehold over for denne Opfattelse. Vi gaa nemlig ud fra, at Kravene paa en saadan Bane ere saa berettigede, at de ikke lade sig afvise, ligesom vi ogsaa formene, at den her foreslaede Udvidelse af Viborg Station, efter alt hvad der foreligger, tager fornødent Hensyn til et saadant Baneanlæg.

I Hensyn til foranstaaende tillader Udvalget sig at foreslaa Landstinget at vedtage, at

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om
en Udvidelse af Statsbanestationen ved
Viborg.

Indenrigsministeren bemyndiges til at foretage en Udvidelse af Statsbanestationen ved Viborg. Af Statskassen kan i dette